

[Forsvarsministeren]

principperne i lovforslaget. Jeg har ikke taget alle til indtægt, for jeg har også noteret nogle enkelte forbehold med hensyn til opklaring af forståelsen for og rækkevidden af enkeltheder i forslaget.

Nogle af de spørgsmål, som er rejst af ordførerne, vil jeg sige noget om i det følgende, og jeg håber, det kan tjene til en foreløbig afklaring af en del af den tvivl, der er givet udtryk for.

Andre spørgsmål er mere komplicerede og juridisk vanskelige, og derfor vil en opklaring gennem spørgsmål og svar under udvalgsarbejdet sikkert være et bedre lovfortolkningsbidrag end det, der kan komme ud af en dialog i forbindelse med debatten her ved første behandling, som jo også efter forretningsordenen for Folketinget skal være af mere principiel art.

Jeg tror, at en vedtagelse af dette forslag vil være til gavn for, at vi nu kan sætte en stopper for snart 18 års usikkerhed omkring området. Her tænker jeg ikke alene på gavn i forhold til Folketinget og befolkningen, men også i forhold til beboerne på Christiania.

Christianias fremtid har som bekendt været drøftet mange gange her i Tinget, uden at det har ført til et varigt resultat. Der har været ført retssag i 2 år fra 1976 til 1978, uden at det førte til en varig løsning. Der har været nedsat udvalg efter udvalg, og det har ikke ført til en løsning af problematikken. Jeg mener derfor, at tiden nu er inde til at få en endelig politisk afklaring. For at nå frem til en varig løsning er det vigtigt, at både fremgangsmåden og resultatet er realistisk og konstruktivt. Med det mener jeg, at den almindeligt gældende lovgivning må overholdes, samtidig med at området bevarer sit særpræg.

Det var da også den tanke, der lå til grund for den 4-punkts-handlingsplan, som jeg præsenterede i Folketinget den 8. december i fjor. Efter denne plan skulle miljøministeren lade udarbejde et landsplandirektiv, som skulle følges op af en lokalplan for området. Det skulle tilgodeses, at områdets nuværende anvendelse til blandet bolig- og værkstedsformål kunne opretholdes, og at der blev mulighed for etablering af servicefunktioner og institutioner, og endelig at Københavns befolkning kunne benytte områdets rekreative værdier.

Herudover skulle regeringen søge overført uforbrugte midler fra 1987 og 1988 til 1989. Det skulle ske for at støtte Styringsgruppens be-

stræbelser på det sociale og det bygningsforbedrende område, og endvidere skulle de værtshuse, der ikke inden for en kortere frist opnåede bevilling, lukkes. Endelig skulle regeringen søge at gennemføre et stop for det omfattende ulovlige byggeri på Christiania.

Af disse fire punkter er der allerede taget skridt til at gennemføre de tre. Miljøministeren udsendte den 17. marts 1989 et landsplandirektiv for Christiania, og en lokalplan er under udarbejdelse i Miljøministeriet; miljøministeren har over for mig oplyst, at lokalplanen forventes udsendt i efteråret 1989. De uforbrugte midler til sociale og bygningsforbedrende formål er overført til 1989. Københavns politi tog i februar måned 1989 skridt til at stoppe den ulovlige værtshusdrift på Christiania, og man forventer, at der snart vil blive indgivet nogle ansøgninger om alkoholbevillinger.

Det sidste punkt i handlingsplanen er, som jeg nævnte, at det ulovlige byggeri på området skal stoppes. Dette lovforslag skal sikre, at et sådant byggestop kan gennemføres og håndhæves, ligesom det skal sikre, at miljøministerens lokalplan kan gennemføres og håndhæves. Jeg vil i den forbindelse gerne slå fast, at der er tale om en rammelov, der skal ses i sammenhæng med det udsendte landsplandirektiv og den kommende lokalplan for området.

Efter lovforslaget vil administrationen af en række regler om bygningers og arealers anvendelse på Christiania blive samlet i Forsvarsministeriet. Erfaringerne har nemlig vist, at det har været u hensigtsmæssigt, at kompetencen til at træffe beslutninger har været henlagt til mange forskellige myndigheder. Der er ikke tale om en lov, som i øvrigt ændrer beboernes rettigheder og pligter i forhold til, hvad der gælder i resten af samfundet.

Lovens regulering af anvendelsen af arealer og bygninger på Christiania bygger på en tilladelsesordning; de fornødne tilladelser vil blive givet af forsvarsministeren. Det er hensigten, at beslutninger vedrørende fredning og bygningers og arealers anvendelse m.v. fortsat skal træffes i overensstemmelse med de principper, der er gældende i resten af samfundet.

Medmindre områdets særlige forhold tilsiger noget andet, er det bestemt, at forsvarsministeren, forinden beslutning tages, bør indhente udtalelser fra berørte sagkyndige myndigheder. Ved lovens ikrafttræden kan der derfor til per-